

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010095
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115010095.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Trnkovou v trestnej veci proti A. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, 3 písm. a/, c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.5.2016 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. F. K. A. L. K. B., narodený XX.XX.XXXX H. Q. G., trvale bytom T. Č. XXX, prechodne bytom Q.É. G., T. Z. Č. XX, nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec maloletej dcéry E. E., narodenej XX.X.XXXX, bytom u matky A. E. H. R., ku ktorej má vyživovaciu povinnosť zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 11P/231/2013-21 zo dňa 25.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 5.12.2013, mu výška tejto povinnosti bola určená sumou vo výške 50,-- eur mesačne od 1.12.2013 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto povinnosť úmyselne neplní tým, že pracuje ako hudobník v zahraničí, výživné na svoju dcéru vôbec neplatí, v dôsledku čoho matka dieťaťa musela pri výžive ich dcéry požiadať o stálu a pravidelnú pomoc, ktorá jej bola poskytnutá formou náhradného výživného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra od 1.4.2014 a finančnú pomoc pri výžive dieťaťa jej poskytuje aj stará matka dieťaťa, čím za obdobie od 1.1.2014 do 19.5.2016, vrátane mesiaca máj 2016, dlhuje na výživnom k rukám matky dieťaťa sumu 1.450,-- eur a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/227/2012, právoplatným 28.1.2013, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. I, 3 písm. c/ Trestného zákona,

- 2 -

1T/8/2015 - 118

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, týmto činom vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a tento čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd do výkonu trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného, výsluchom svedkyne A. E. a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný A. F. sa na hlavné pojednávanie nedostavil napriek tomu, že mal riadne a včas vykázané doručenie predvolania, preto súd konal v jeho neprítomnosti. Na návrh prokurátorky bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. V prípravnom konaní priznal spáchanie skutku a uviedol, že sa bude snažiť uhradiť dlžné výživné do mesiaca alebo dvoch.

Svedkyňa A. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je pravda, že obžalovaný od 1.1.2014 neplatí výživné na dcéru. Od 1.1.2014 dodnes neposlal na výživné pre dcéru žiadne peniaze. Dostáva náhradné výživné vo výške 50,-- eur mesačne od 1.4.2014. Dcéra je študentkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Zlatých Moravciach v III. ročníku a v prípade, že by jej nebolo vyplácané náhradné výživné, dcéra by trpela núdzou. T. č. je zamestnaná iba na dohodu a zarobím iba minimum finančných prostriedkov od 26,-- eur do 30,-- eur podľa odpracovaných hodín. V minulosti, keď jej nebolo vyplácané náhradné výživné, pomáhali jej s výživou jej rodičia, ale teraz jej už nepomáhajú. Má zvýšené náklady na dcéru a to na lieky, nakoľko nemá dobrý zdravotný stav.

- 3 -

1T/8/2015 - 119

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa stal skutok tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu priznal, oľutoval ho a uviedol, že dlžné výživné je ochotný uhradiť do jedného alebo dvoch mesiacov, no do dňa hlavného pojednávania výživné nezaplatil. Súd na základe výpovede svedkyne A.Y. E. a tiež listinných dôkazov mal preukázané, že obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra 11P/231/2013 - 21 zo dňa 25.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.12.2013 bola výška vyživovacej povinnosti určená sumou 50,- eur mesačne k rukám matky maloletej E. vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že obžalovaný neplatil výživné na dcéru E. od 1.1.2014 až do dňa hlavného pojednávania do 19.5.2016, teda 29(dvadsaťdeväť) mesiacov a jeho dlh na výživnom predstavuje sumu 1.450,-- Sk. Obžalovaný na území Slovenskej republiky nie je zamestnaný, ale vyjadril sa, keď vypovedal ako svedok, že pracuje ako hudobník v Rakúsku, načo má predpoklad vzhľadom na ukončené vzdelanie na Hudobnom konzervatóriu v Ružomberku. Obžalovaný vie o svojej povinnosti vyživovať maloletú dcéru E., ktorá je stále odkázaná na neho výživou, pretože sa pripravuje na svoje budúce povolanie štúdiom na strednej škole. Podľa potvrdenia o návšteve školy v školskom roku 2014 - 2015 bola žiačkou druhého ročníka denného štúdia Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Zlatých Moravciach a túto školu podľa výpovede svedkyne A. E., jej matky navštevuje aj naďalej. Matka maloletej E. v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným bola nútená požiadať o vyplácanie náhradného výživného Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre, ktoré jej bolo priznané a je jej vyplácané od 1.4.2014 v plnej výške priznaného výživného 50,-- eur mesačne. Bez vyplácania náhradného výživného by maloletá E. trpela núdzou. Obžalovaný výživné na dcéru E. neplatil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Levice 4T/227/2012 - 53, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2013, bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona, pretože neplnil vyživovaciu povinnosť na syna A. F..

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného, týmto činom vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a tento čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Obžalovaný A. F. z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. Raz bol oznámený pre priestupok, ale postihnutý pre priestupok nebol, pretože priestupkové konanie bolo voči nemu zastavené. Na území Slovenskej republiky je nezamestnaný. Súdne trestaný bol viackrát, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Levice, ktorý je vyššie citovaný a aj vo výroku tohto rozsudku.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1/ Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a oľutoval ho a že už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu súd prihliadol na dĺžku obdobia počas, ktorého obžalovaný riadne a pravidelne neplatil výživné na maloletú dcéru a na skutočnosť, že už bol odsúdený za rovnaké prečiny na podmienené tresty odňatia slobody, ktoré mu

- 4 -

1T/8/2015 - 120

neboli dostatočnou výstrahou, aby sa takémuto konaniu vyvaroval. S použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 1(jeden) rok nepodmienečne. Do výkonu trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ nebol vo výkone trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.